08/10/2021

Η Ορθοδοξία ιστορικό υπόβαθρο των ελληνορωσικών σχέσεων

/ Επικαιρότητα

«Αναμφίβολα, **η σχέση της Ρωσίας με τα τεκταινόμενα στον ελλαδικό χώρο,** πριν, κατά την διάρκεια, αλλά και μετά την Επανάσταση υπήρξε, χωρίς υπερβολή, τεράστια. Υπόβαθρο και καταλύτης αυτών των σχέσεων υπήρξε η κοινή ορθόδοξη παράδοση των δύο λαών. **Μια παράδοση που ρίζωσε ήδη από τον 10ο αιώνα, την εποχή της πριγκίπισσας Όλγας και του πρίγκιπα Βλαδίμηρου,** όταν στην πραγματικότητα, η Ορθοδοξία που μεταλαμπαδεύτηκε από το Βυζάντιο υπήρξε ο ιδεολογικός και ηθικός παράγων της ένωσης των ανατολικών σλαβικών φυλών».

Τα παραπάνω τόνισε **ο Γενικός Γραμματέας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας (ΔΣΟ),** βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος,χαιρετίζοντας τη Διεθνή Επιστημονική Συνδιάσκεψη με θέμα «Η Ελλάδα στην εξωτερική πολιτική της Ρωσίας στον 19ο αι.», που διοργάνωσε η Ελληνορωσική Λέσχη «Διάλογος» με τη συμμετοχή ακαδημαϊκών από τη Ρωσία και την Ελλάδα. Τη Συνδιάσκεψη χαιρέτησαν επίσης ο πρέσβης της Ρωσικής Ομοσπονδίας στην Ελλάδα κ. Αντρέι Μασλόφκαι ο τομεάρχης Εξωτερικών

του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γιώργος Κατρούγκαλος.

Οι λαϊκές προφητείες

Ο Μάξιμος Χαρακόπουλος σημείωσε ότι «στα χρόνια της τουρκοκρατίας, για τον ελληνισμό, που παρέμενε ζωντανός χάρις πάλι στην πίστη του -καθώς όποιος αλλαξοπιστούσε τούρκευε, χανόταν και για το Γένος- η ελπίδα της ελευθερίας αχνόφεγγε από τον Μόσκοβο. Οι λαϊκές προφητείες για το ξανθό γένος έδιναν στον υπόδουλο ραγιά δύναμη να αντισταθεί στον τύραννο. Και ήταν η συνθήκη του ΚιουτσούκΚαϊναρτζή, την εποχή της Μεγάλης Αικατερίνης, που έδωσε στους Γραικούς νέες προοπτικές. Χιλιάδες ελληνικά πλοία ύψωσαν την ρωσική σημαία και κυριάρχησαν στους εμπορικούς δρόμους της ανατολής, από την Μαύρη Θάλασσα μέχρι την Βόρειο Αφρική. Χιλιάδες ήταν και οι Έλληνες που εγκαταστάθηκαν στα νεοαποκτημένα εδάφη της αυτοκρατορίας, και ελεύθεροι ασχολήθηκαν με το εμπόριο και τα γράμματα.

Έτσι, αν και η επανάσταση του 1770, τα λεγόμενα Ορλωφικά, δεν στέφθηκαν με επιτυχία η ρωσική συνδρομή στον ελληνισμό δεν έπαψε. Και δεν ήταν τυχαίο ότι υπουργός του τσάρου έγινε ο σπουδαιότερος ίσως Έλληνας της εποχής, ο Ιωάννης Καποδίστριας, ο μετέπειτα κυβερνήτης του νεοσύστατου κράτους, με το τραγικό τέλος. Ούτε τυχαίο ήταν πως η οργάνωση που προετοίμασε την Επανάσταση, η Φιλική Εταιρεία, ιδρύθηκε στο έδαφος της Ρωσικής αυτοκρατορίας.

Και βεβαίως καθόλου συμπτωματικό δεν ήταν ότι η ίδια η Επανάσταση ξεκίνησε από την Βεσσαραβία, με επικεφαλής τον υπασπιστή του τσάρου, τον Αλέξανδρο Υψηλάντη. Και αν οι επιλογές του τσάρου Αλεξάνδρου δεν ήταν αυτές που πρόσμενε ο επαναστατημένος ελληνισμός, οι Ρώσοι, όμως, έβλεπαν τον αγώνα των Ελλήνων σαν δικό τους. Και μεταξύ αυτών, οι περίφημοι Δεκεμβριστές, ενώ σύμπασα η προοδευτική ρωσική διανόηση ύμνησε την ελληνική επανάσταση, με πρώτον τον ίδιο τον πατριάρχη της ρωσικής λογοτεχνίας Αλέξανδρο Πούσκιν. Η ρωσική συμβολή στην ελευθερία της πατρίδας μας και στην ανακήρυξη ανεξάρτητου ελληνικού κράτους υπήρξε καθοριστική, με τη συμμετοχή του ρωσικού στόλου στη ναυμαχία του Ναυαρίνου και με την συνθήκη της Αδριανούπολης του 1829».

Άρση του εμπάργκο

Ο ΓΓ της ΔΣΟ κατέληξε λέγοντας ότι «αυτή είναι η ιστορική αλήθεια και πιστεύω ότι οφείλουμε να την αναγνωρίσουμε. Επειδή, όμως, εδώ κλήθηκα να μιλήσω ως πολιτικός και όχι ως ιστορικός ερευνητής, θα ήθελα να τονίσω ότι το ιστορικό αυτό υπόβαθρο των ελληνορωσικών σχέσεων πρέπει να έχει συνέχεια προς

αμοιβαίο όφελος των δύο λαών μας. Αποφεύγοντας πράξεις και επιλογές που μας επιστρέφουν σε μια άγονη ψυχροπολεμική αντίθεση, να προωθήσουμε όλα αυτά τα στοιχεία που μπορούν να μας φέρουν εγγύτερα, όχι μόνον στον πολιτιστικό και μορφωτικό τομέα, κάτι που στο πλαίσιο της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας με τον πρόεδρο της Γενικής μας Συνέλευσης τον φίλο μου Σεργκέι Γκαβρίλοφ, το έχουμε καταφέρει στην εντέλεια, αλλά και στον οικονομικό. Εκπροσωπώντας μια περιοχή που αποτελεί το κέντρο της ελληνικής αγροτικής παραγωγής πολύ θα θέλαμε να δούμε να παραμερίζονται επιτέλους τα εμπόδια που έχουν τεθεί με κυρώσεις και αντίμετρα, μεταξύ ΕΕ και Ρωσίας, αυξάνοντας τις εξαγωγές μας σε μια μεγάλη αγορά όπως είναι η ρωσική».